

Ποιμαντική αντιμετώπιση της διαταραχής ταυτότητας του φύλου (Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1Jl4q53>]

Σήμερα διατυπώνεται από μέλη της επιστημονικής κοινότητας η άποψη πως η διαταραχή ταυτότητας του φύλου δεν σχετίζεται με ορμονικούς παράγοντες, αλλά ο πιο σημαντικός παράγοντας στην εμφάνιση συμπεριφορών αντίθετου φύλου είναι η ενθάρρυνσή τους μέσα από διαδικασίες μάθησης και εκπαίδευσης από το ίδιο το περιβάλλον τους ^[104]. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, η εφαρμογή μιας εξατομικευμένης ποιμαντικής καθοδήγησης των ομοφυλοφίλων, που θα προκύψει κατόπιν οικοδόμησης μιας σχέσης ειλικρίνειάς τους με τους πνευματικούς πατέρες, ενδέχεται να συμβάλλει θετικά στην ανάδειξη των αιτίων που οδήγησαν στο συγκεκριμένο αποτέλεσμα και άρα στην ενεργοποίηση μιας διαδικασίας αποκατάστασής τους.

Πηγή: *wikimedia commons*

Επίσης, οφείλουμε να λάβουμε υπόψη μας ότι αν και η ομοφυλοφιλία δεν θεωρείται πλέον ψυχιατρική διαταραχή, σχετίζεται με σημαντική ψυχιατρική νοσηρότητα. Πολλές πρόσφατες έρευνες έχουν επιβεβαιώσει ότι οι ομοφυλόφιλοι παρουσιάζουν πολύ συχνότερα κατάθλιψη, απόπειρες αυτοκτονίας, γενικευμένη αγχώδη διαταραχή, διαταραχή διαγωγής, χρήση ουσιών και αλκοολισμό. Τα προβλήματα αυτά είναι πολύ πιο έντονα στα αμφισεξουαλικά άτομα^[105]. Η νόσηση με AIDS προσθέτει σημαντικά ψυχιατρικά και νευρολογικά προβλήματα^[106].

Ο ποιμένας δεν μπορεί να απουσιάζει από την προσπάθεια κάθε κοινωνικού επιστήμονα να συμπαρασταθεί στον πονεμένο με κάθε τρόπο άνθρωπο και να τον καταστήσει ξανά φορέα ελπίδας και προοπτικής. Σε περίπτωση κατά την οποία ο παραπάνω διάλογος καταστεί ατελέσφορος, αφού οι ομοφυλόφιλοι τον απορρίψουν, τότε θα αποδειχθεί πως «οι ίδιοι δεν θέλουν να αποχωριστούν από τις συνήθειές τους και έχουν διάθεση να υπηρετούν τις ηδονές της σάρκας περισσότερο παρά τον Κύριο και δε δέχονται να συμμορφωθούν προς τη σύμφωνη με το Ευαγγέλιο ζωή ^[107]». Τότε η σιωπή του ποιμένα απέναντί σε όλους αυτούς τους ανθρώπους και ο περιορισμός των ποιμαντικών τους νοουθεσιών στους μη εκπόντες χριστιανούς για την εντατικοποίηση των προσπαθειών του πνευματικού τους αγώνα καθίσταται σύμφωνα με τους ιερούς κανόνες, η

ενδεικτική^[108].

[Συνεχίζεται]

[104] Grumbach M., Conte F., « Disorders of Sex Differentiation », *Williams Textbook of Endocrinology Philadelphia* 2003, σσ. 842-1002, Gooren L., « The Biology of Human Psychosexual Differentiation », *Horm Behav* 50, 4, 2006, σσ. 589-601.

[105] Remafedi G., « Suicide and Sexual Orientation », *Archives of General Psychiatry* 56, 10, 1999, σσ. 885 - 886, Bailey J. « Homosexuality and Mental Illness (commentary) », *Arch Gen Psychiatry* 56, 1999, σσ. 883-884, Sanford T., de Graaf R., Bijl RV, et al. « Same-sex Sexual Behavior and Psychiatric Disorders », *Arch Gen Psychiatry* 58, 2001, σσ. 85-91.

[106] American Psychiatric Association Practice Guidelines, « Practice Guideline for the Treatment of Patients with HIV/AIDS », *American Journal of Psychiatry* 157, 11, 2000.

[107] «Εάν δε δυσανοχήσιν ἔχῃσι τῶν ἰδίων ἐθνῶν καὶ ταῖς ἡδοναῖς τῆς σαρκὸς μάλλον δουλεύειν ἐθέλωσιν ἢ τῷ Κυρίῳ, καὶ τὴν κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον ζωὴν μὴ παραδέχωνται, οὐδεὶς ἡμῖν κοινὸς πρὸς αὐτοὺς λόγος. Ἡμεῖς γὰρ ἐν λαῷ ἀπειθεῖ καὶ ἀντιλέγοντι δεδιδαγμεθα ἀκούειν ὅτι· Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν. » : 84^{ος} κανόνας τοῦ Μ. Βασιλείου, Ἀκανθόπουλος Π., ὅπ. παρ. σσ. 564-565.

[108] Ὅπ. παρ.